

Bemærkninger, hentede fra det praktiske Liv, som jeg troer maae afkræfte den Formodning, som man stiller op ved at paasthyde, at thinglæste Domme og thinglæste Forlig kunne misbruges. Jeg vender Forholdet om og paastaaer, at dersom § 1 vedtages, saa ville Creditorerne i mange Tilfælde være nødte til en meget strengere Fremgangsmaade, end de hidtil have havt Behov at bruge; man vil da, naar man først har faaet en erigibel Dom eller et erigibelt Forlig, i mange Tilfælde gjøre Execution strax og bringe Debitor til at maatte fallere af Frygt for Execution, hvor man ellers under de nuværende Forhold vilde lade Debitor sidde hen. Naar man veed, at Debitor ikke sætter Noget overstyr, og der ikke er stor Formodning om, at en anden Creditor vil komme. En i Forløbet, saa lader man ham sidde hen og nøies med Afdrag, i Haab om, at man paa Grund af en vunden Thinglæsning er sikret; men dersom man ikke har den Overbevisning, at Thinglæsningen sikrer, saa er der Mangfoldige, som vilde trænge paa og plebliffelig gjøre Execution, uden at give Debitor den allermindste Henstand. Det er den Virkning, som jeg troer man i mange Tilfælde vil have Udset til at naae ved § 1; men jeg troer ikke, at det stemmer med den Grundsaetning, som ellers gaar igjennem hele Lovudkastet, thi den er aabendbart at formilde Debtors Stilling og gjøre Fallenten det muligt at komme til Kræfter igjen.

Med disse Bemærkninger er det min Indstilling til Thinget, at § 1 maa gaae ud.

Justitsministeren: Det er mig kjært, navnlig efter de Uttringer, som faldt ved Sagens første Behandling, som jeg var forhindret fra at overvære, at see, at det ærede Udvalg

ikke har fundet Anledning til at foreslaae mere indgribende Forandringer i det foreliggende Udskast, end Tilfældet har været, idet det kun er tvende af Forslagene, som egentlig kunne siges i nogen betydelig Grad at gribe ind i Udskastet; det er nemlig Udvalgets Forslag til § 1 og Fleertallets Forslag om, at der skal optages en ny Paragraph, hvormod de øvrige Forandringer deels ere en nærmere Udvikling af den Tanke, som ligger i Udskastet, eller ialfald saadanne Modaliteter af Udskastet, som Ministeriet ikke kan finde nogen Betænkelighed ved at gaae ind paa. Hvad nu angaaer de til § 1 tilslæde Endringsforslag, skal jeg først omtale det, som gaaer ud paa at give Paragraphen en saadan Tilføining, at Loven ikke kommer til Anvendelse paa de Domme, som ere erhvervede og thinglæste, førend Loven udkommer. Jeg kan vel erkjende, at det kunde staae noget tvivlsomt, om Loven, affattet saaledes, som den nu foreligger, skulde være anvendelig paa de allerede erhvervede og thinglæste Domme, men, som jeg paa et andet Sted har sagt, har det ikke været Lovudkastets Hensigt. Ved at foreslaae Udskastet er Ministeriet gaaet ud fra, at Bestemmelserne i § 1, navnlig Slutningen, ikke skulde komme til Anvendelse paa de Domme og Forlig, der allerede vare erhvervede og thinglæste, naar Loven emanerede. Jeg kan saaledes ikke have Noget at erindre imod den foreslaede Tilføining, og mod det Forslag, som af den ærede Rigsdagsmand fra Ribe (Hage) er stillet til denne Paragraph, for at afhjælpe den Uklarhed, som forsaavidt kunde ligge i Paragraphens Affattelse. Det ærede Udvalg har dernæst foreslaet, at Bestemmelserne i Lovudkastets § 1 i Slutningen skulde indskrænktes til at gjælde om de Domme og Forlig, som ere thinglæste mindst 6 Uger, førend Boet tages under Behandling.